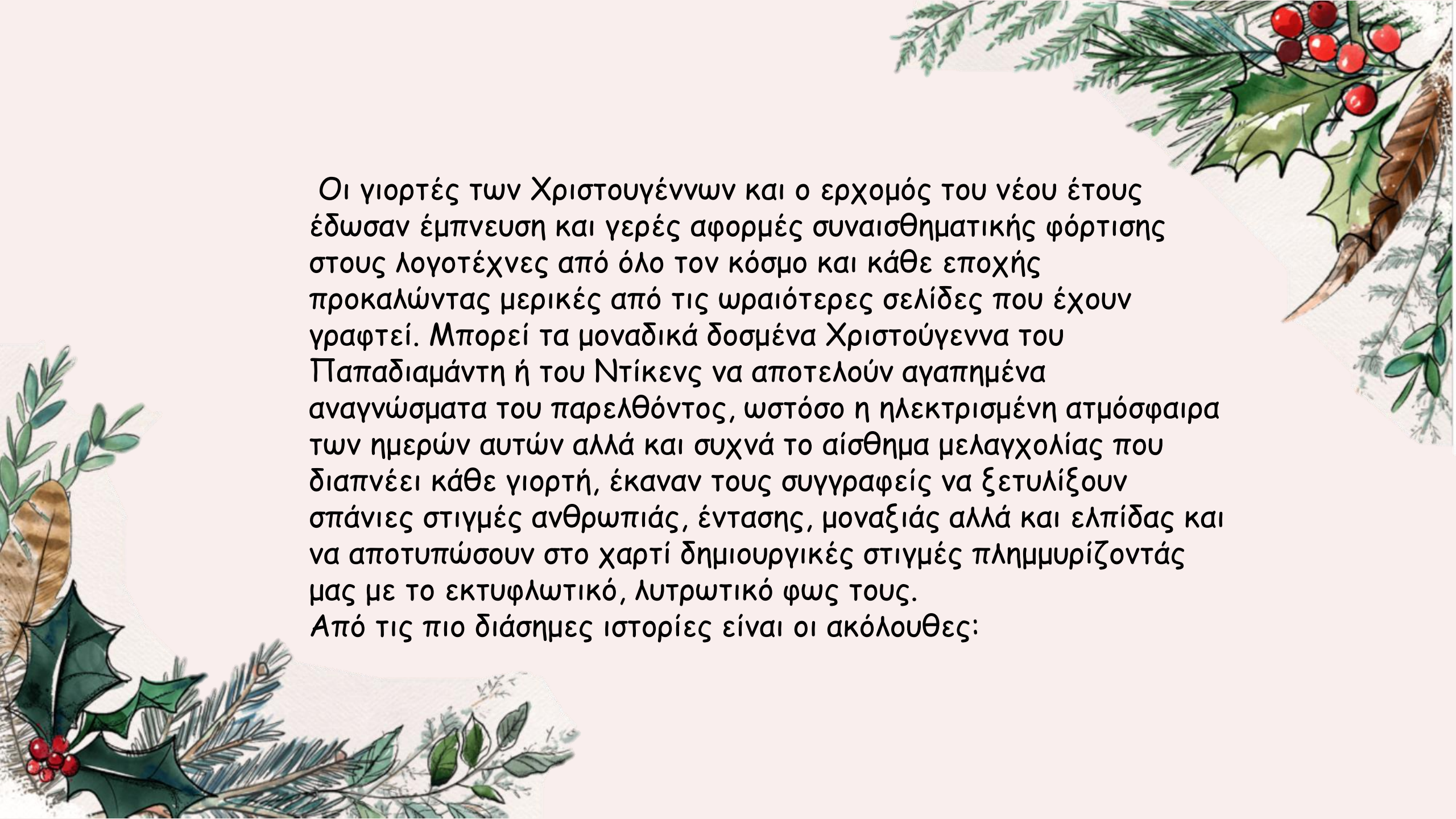
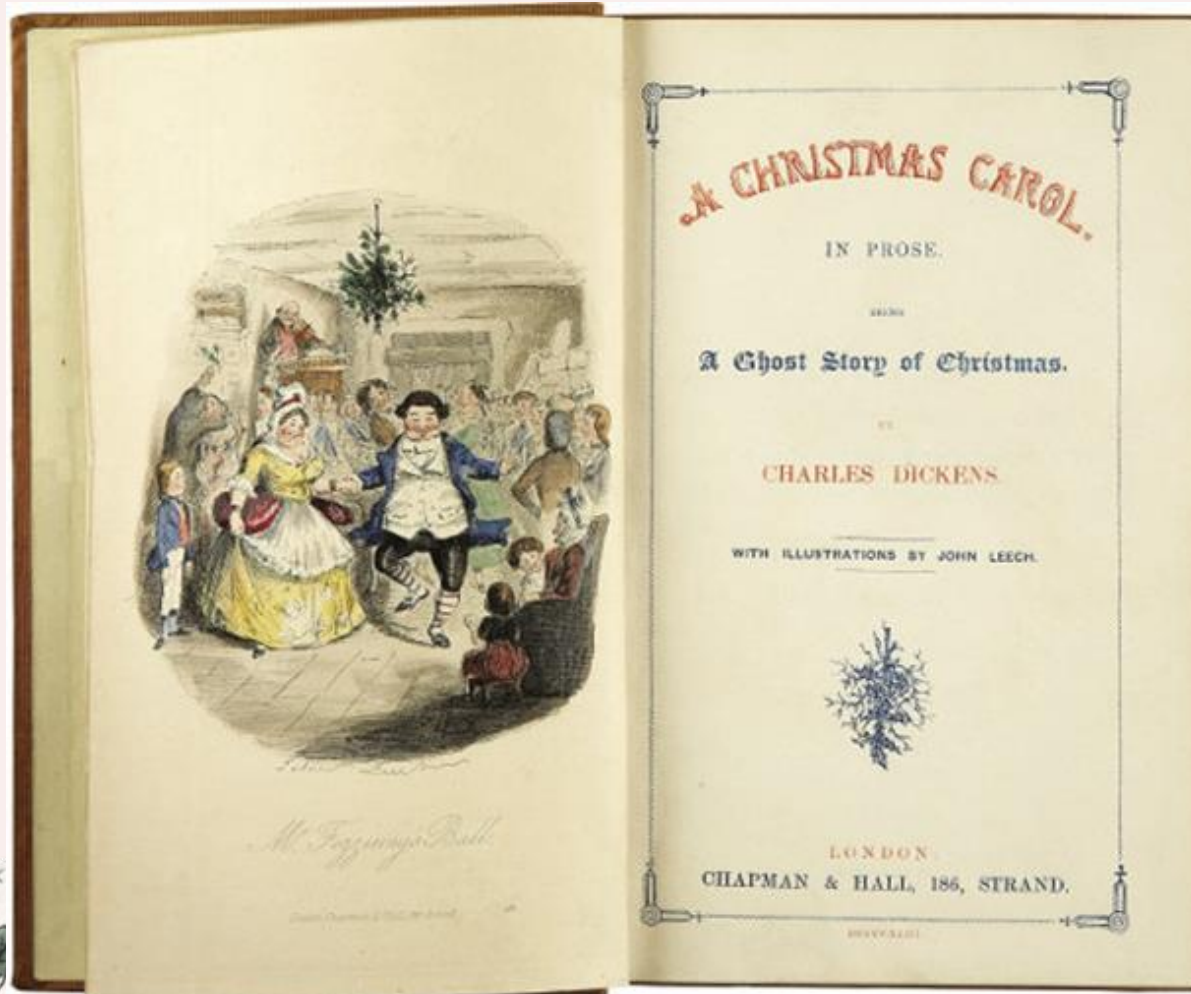

Οι πιο διάσημες
Χριστουγεννιάτικες
ιστορίες

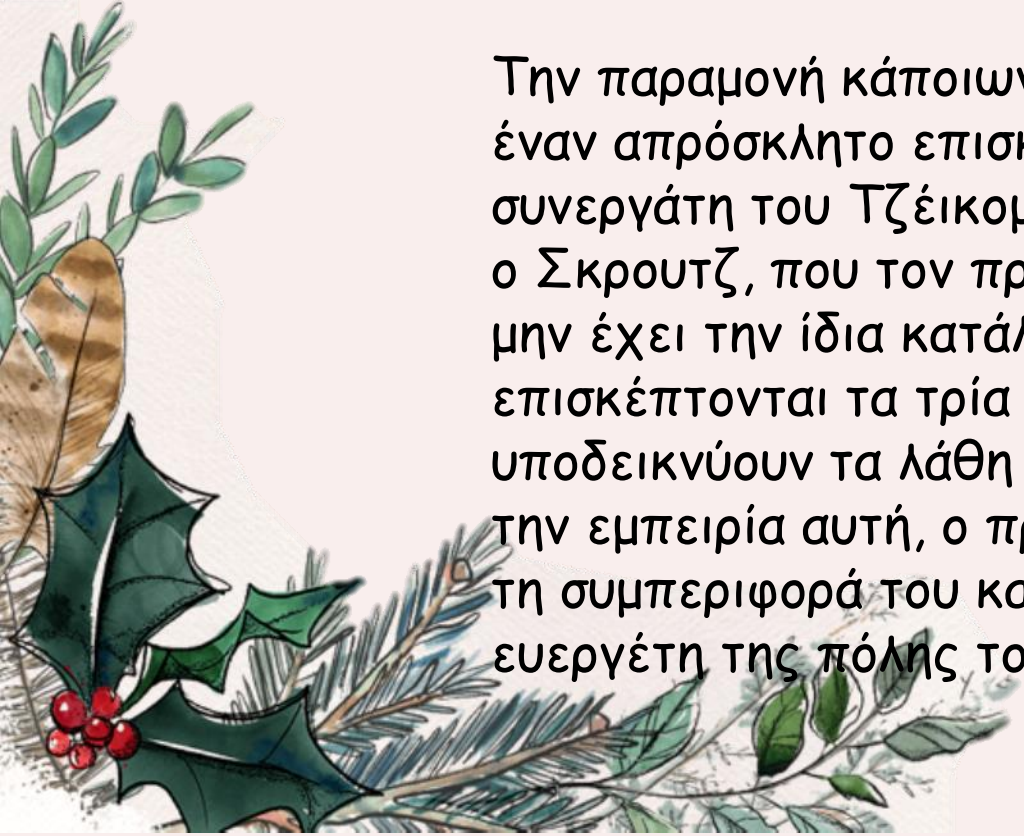
Οι γιορτές των Χριστουγέννων και ο ερχομός του νέου έτους έδωσαν έμπνευση και γερές αφορμές συναισθηματικής φόρτισης στους λογοτέχνες από όλο τον κόσμο και κάθε εποχής προκαλώντας μερικές από τις ωραιότερες σελίδες που έχουν γραφτεί. Μπορεί τα μοναδικά δοσμένα Χριστούγεννα του Παπαδιαμάντη ή του Ντίκενς να αποτελούν αγαπημένα αναγνώσματα του παρελθόντος, ωστόσο η ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα των ημερών αυτών αλλά και συχνά το αίσθημα μελαγχολίας που διαπνέει κάθε γιορτή, έκαναν τους συγγραφείς να ξετυλίξουν σπάνιες στιγμές ανθρωπιάς, έντασης, μοναξιάς αλλά και ελπίδας και να αποτυπώσουν στο χαρτί δημιουργικές στιγμές πλημμυρίζοντάς μας με το εκτυφλωτικό, λυτρωτικό φως τους. Από τις πιο διάσημες ιστορίες είναι οι ακόλουθες:

Χριστουγεννιάτικη Ιστορία, του Καρόλου Ντίκενς

Ήρωας του μυθιστορήματος είναι ο Εμπενίζερ Σκρουτζ, ένας ηλικιωμένος τσιγκούνης, που δεν αισθάνεται συμπόνια για κανέναν από τους ανθρώπους του περιβάλλοντός του. Στο μυαλό του οι άνθρωποι υπάρχουν μόνο για να του προσφέρουν χρήματα, ενώ απεχθάνεται τα Χριστούγεννα, καθώς θεωρεί ότι προσθέτουν ένα ακόμα χρόνο στην πλάτη του, χωρίς να τον κάνουν πλουσιότερο.

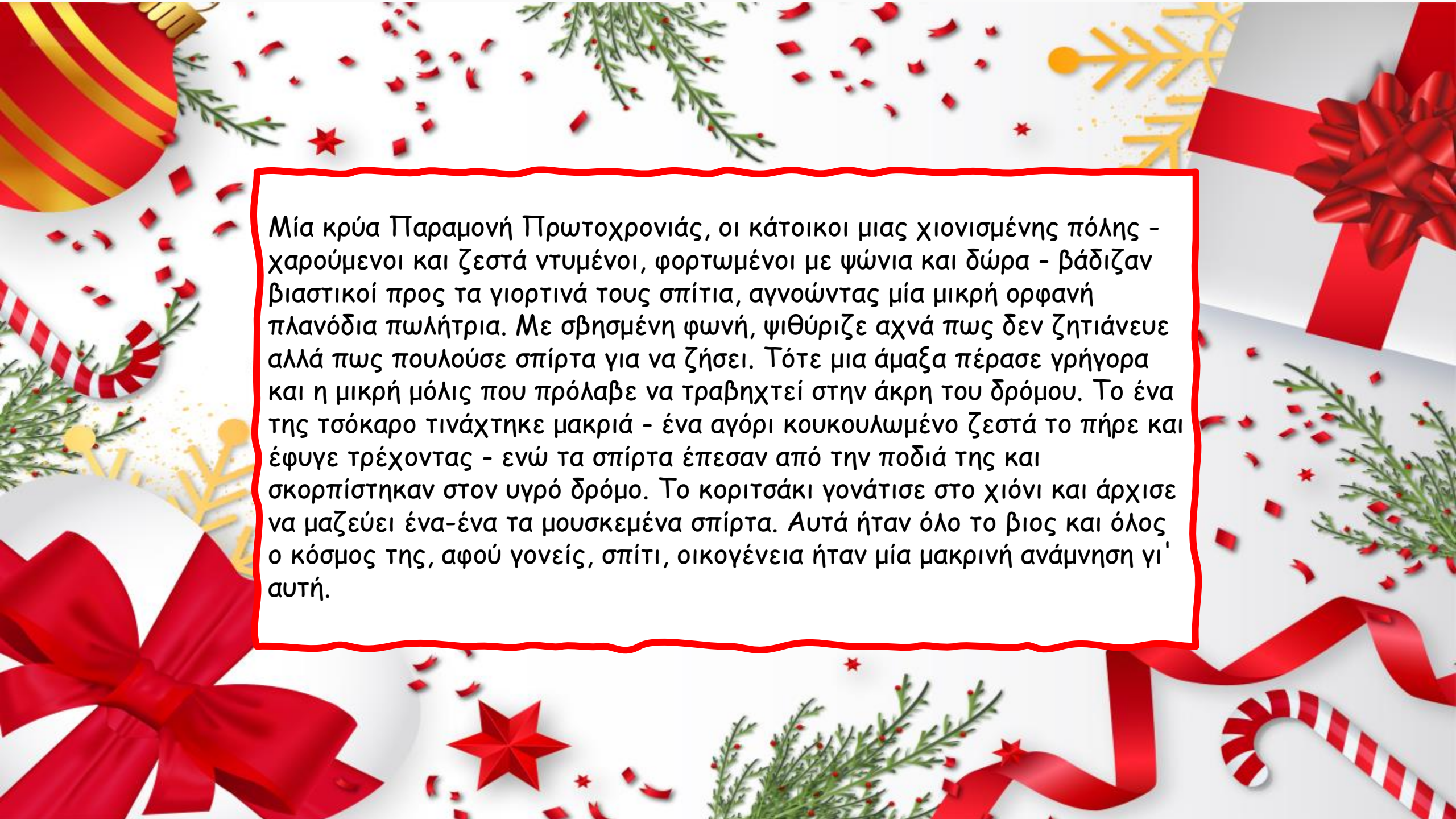
Την παραμονή κάποιων Χριστουγέννων, ο Σκρουτζ δέχεται έναν απρόσκλητο επισκέπτη. Είναι το φάντασμα του νεκρού συνεργάτη του Τζέικομπ Μάρλεϊ, τσιγκούνη και μίζερου, όπως ο Σκρουτζ, που τον προειδοποιεί να αλλάξει χαρακτήρα για να μην έχει την ίδια κατάληξη με αυτόν. Στη συνέχεια, τον επισκέπτονται τα τρία φαντάσματα των Χριστουγέννων και του υποδεικνύουν τα λάθη του, βοηθώντας τον να αλλάξει. Μετά την εμπειρία αυτή, ο πρώην εκμεταλλευτής Σκρουτζ αλλάζει τη συμπεριφορά του και μετατρέπεται στον μεγαλύτερο ευεργέτη της πόλης του.

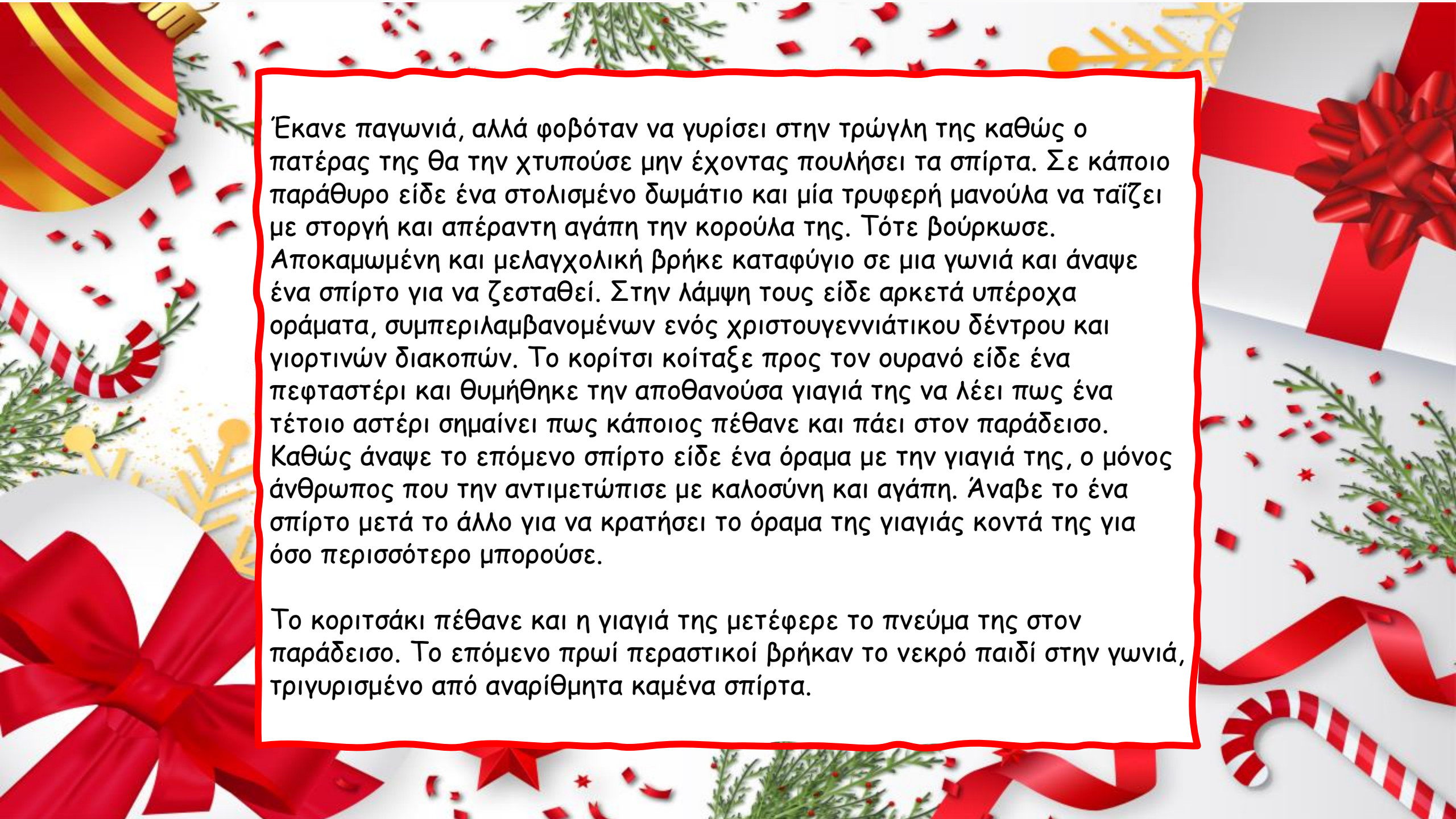
Το Κοριτσάκι με τα Σπίρτα
ΤΟΥ
Χανς Κρίστιαν Άντερσεν

Η πηγή της ιστορίας ήταν μία ευρέως δημοφιλής ξυλογραφία του Δανού καλλιτέχνη Johan Thomas Lundbye που απεικονίζει ένα φτωχό παιδί να πουλάει σπίρτα και η οποία τυπώθηκε στο ημερολόγιο του 1843. Πολλές απεικονίσεις του έργου είχαν σταλεί στον Άντερσεν από τον εκδότη του ημερολογίου, ζητώντας του να γράψει μία ιστορία γύρω από αυτό.

Μία κρύα Παραμονή Πρωτοχρονιάς, οι κάτοικοι μιας χιονισμένης πόλης - χαρούμενοι και ζεστά ντυμένοι, φορτωμένοι με ψώνια και δώρα - βιάζονταν βιαστικοί προς τα γιορτινά τους σπίτια, αγνοώντας μία μικρή ορφανή πλανόδια πωλήτρια. Με σβησμένη φωνή, ψιθύριζε αχνά πως δεν ζητιάνευε αλλά πως πουλούσε σπίρτα για να ζήσει. Τότε μια άμαξα πέρασε γρήγορα και η μικρή μόλις που πρόλαβε να τραβηχτεί στην άκρη του δρόμου. Το ένα της τσόκαρο τινάχτηκε μακριά - ένα αγόρι κουκουλωμένο ζεστά το πήρε και έφυγε τρέχοντας - ενώ τα σπίρτα έπεσαν από την ποδιά της και σκορπίστηκαν στον υγρό δρόμο. Το κοριτσάκι γονάτισε στο χιόνι και άρχισε να μαζεύει ένα-ένα τα μουσκεμένα σπίρτα. Αυτά ήταν όλο το βιος και όλος ο κόσμος της, αφού γονείς, σπίτι, οικογένεια ήταν μία μακρινή ανάμνηση γι' αυτή.

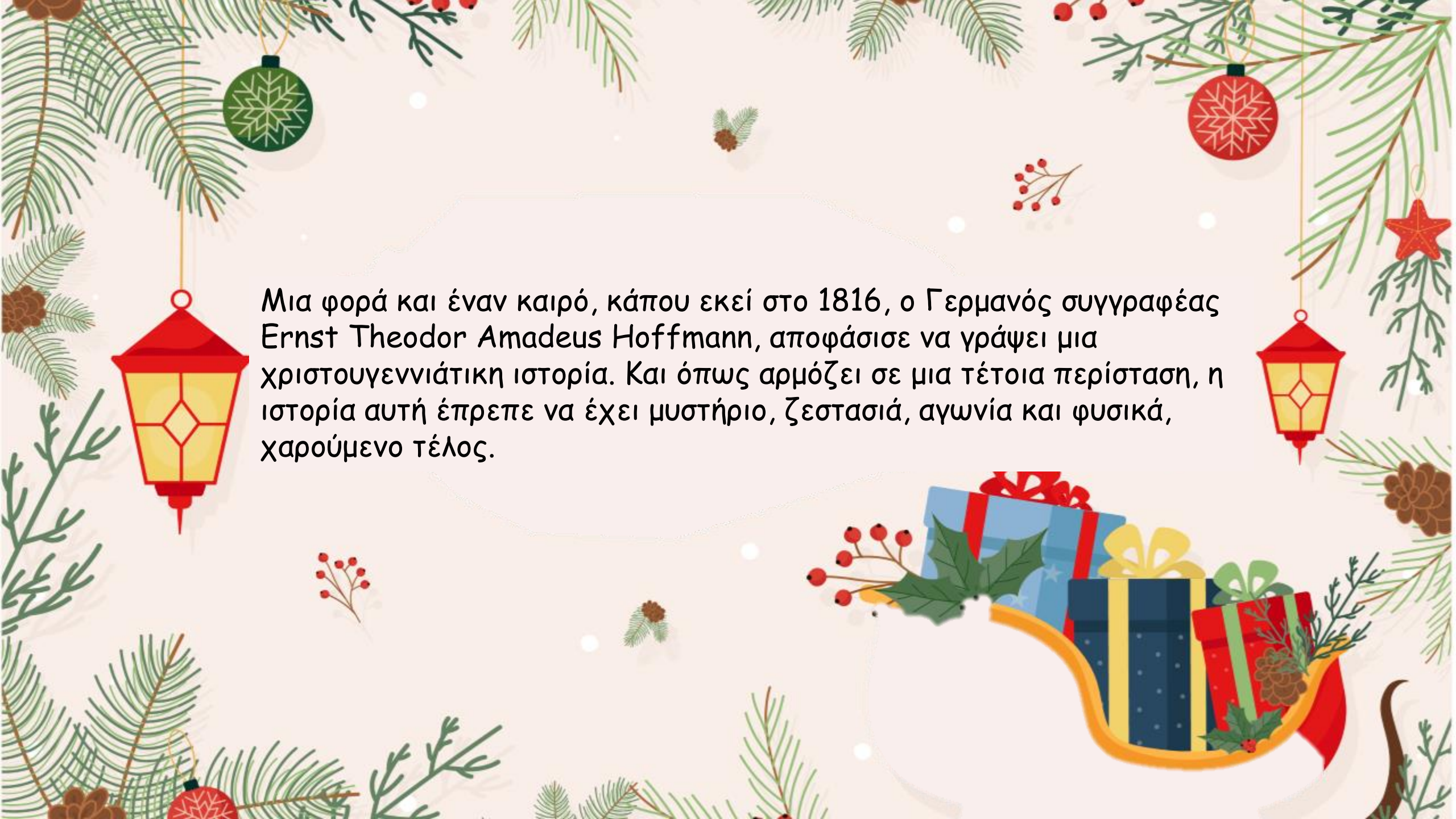
Έκανε παγωνιά, αλλά φοβόταν να γυρίσει στην τρώγλη της καθώς ο πατέρας της θα την χτυπούσε μην έχοντας πουλήσει τα σπίρτα. Σε κάποιο παράθυρο είδε ένα στολισμένο δωμάτιο και μία τρυφερή μανούλα να ταΐζει με στοργή και απέραντη αγάπη την κορούλα της. Τότε βούρκωσε. Αποκαμωμένη και μελαγχολική βρήκε καταφύγιο σε μια γωνιά και άναψε ένα σπίρτο για να ζεσταθεί. Στην λάμψη τους είδε αρκετά υπέροχα οράματα, συμπεριλαμβανομένων ενός χριστουγεννιάτικου δέντρου και γιορτινών διακοπών. Το κορίτσι κοίταξε προς τον ουρανό είδε ένα πεφταστέρι και θυμήθηκε την αποθανούσα γιαγιά της να λέει πως ένα τέτοιο αστέρι σημαίνει πως κάποιος πέθανε και πάει στον παράδεισο. Καθώς άναψε το επόμενο σπίρτο είδε ένα όραμα με την γιαγιά της, ο μόνος άνθρωπος που την αντιμετώπισε με καλοσύνη και αγάπη. Άναβε το ένα σπίρτο μετά το άλλο για να κρατήσει το όραμα της γιαγιάς κοντά της για όσο περισσότερο μπορούσε.

Το κοριτσάκι πέθανε και η γιαγιά της μετέφερε το πνεύμα της στον παράδεισο. Το επόμενο πρωί περαστικοί βρήκαν το νεκρό παιδί στην γωνιά, τριγυρισμένο από αναρίθμητα καμένα σπίρτα.

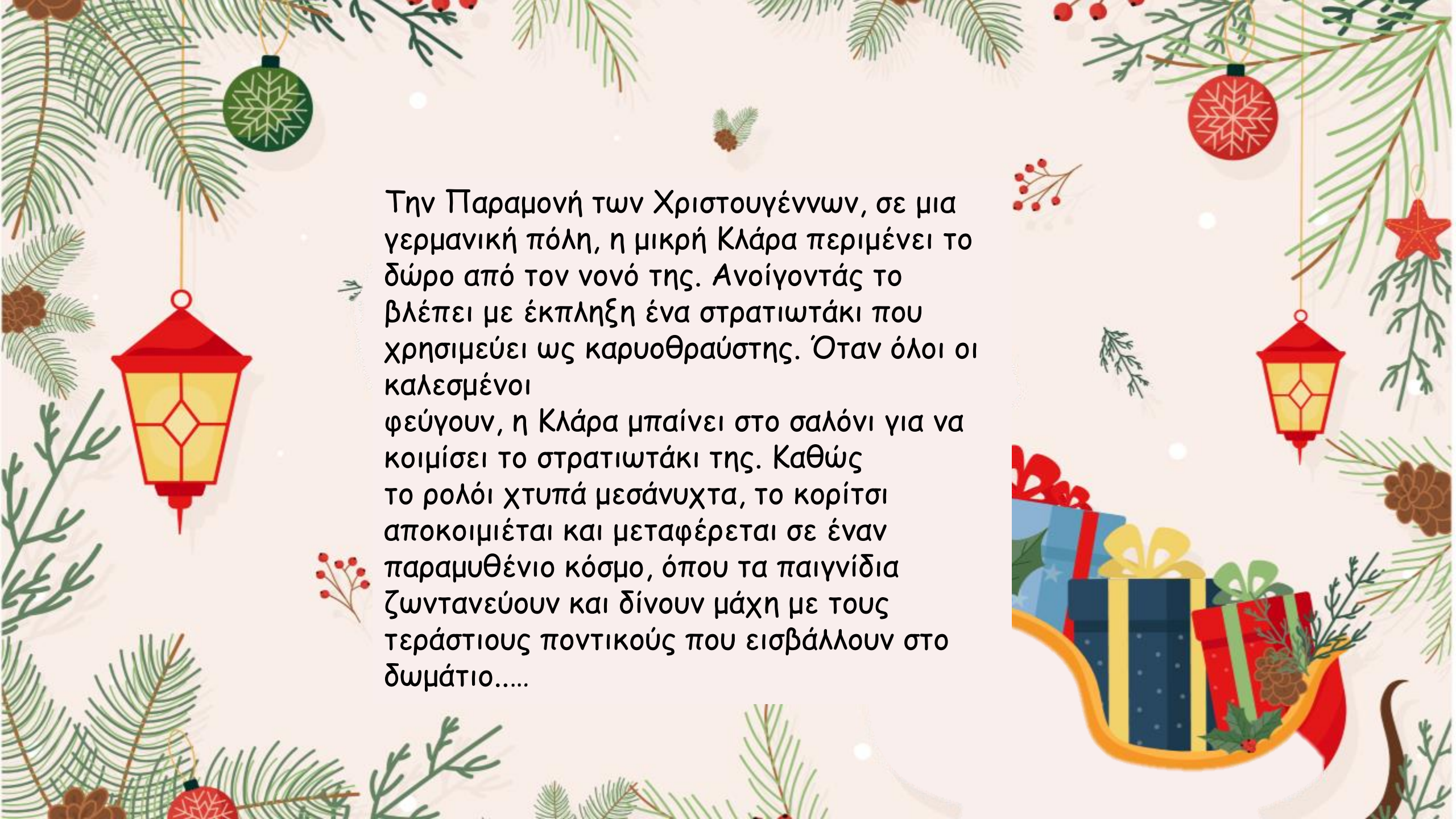

«Ο καρυθραύστης»
του Γερμανού
συγγραφέα
Ernst Theodor
Amadeus Hoffmann.

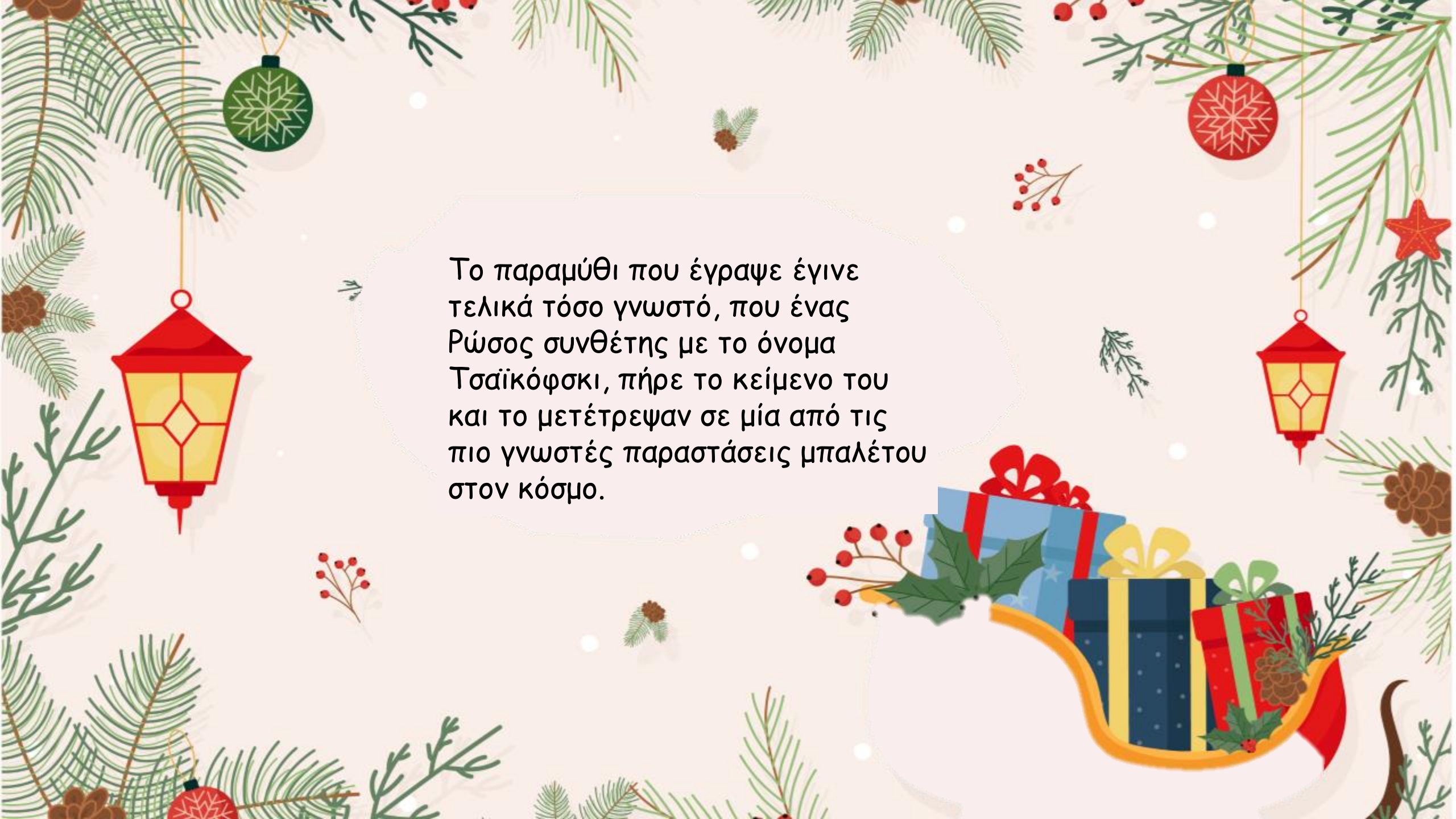

Μια φορά και έναν καιρό, κάπου εκεί στο 1816, ο Γερμανός συγγραφέας Ernst Theodor Amadeus Hoffmann, αποφάσισε να γράψει μια χριστουγεννιάτικη ιστορία. Και όπως αρμόζει σε μια τέτοια περίπτωση, η ιστορία αυτή έπρεπε να έχει μυστήριο, ζεστασιά, αγωνία και φυσικά, χαρούμενο τέλος.

Την Παραμονή των Χριστουγέννων, σε μια γερμανική πόλη, η μικρή Κλάρα περιμένει το δώρο από τον νονό της. Ανοίγοντάς το βλέπει με έκπληξη ένα στρατιωτάκι που χρησιμεύει ως καρυθραύστης. Όταν όλοι οι καλεσμένοι φεύγουν, η Κλάρα μπαίνει στο σαλόνι για να κοιμίσει το στρατιωτάκι της. Καθώς το ρολόι χτυπά μεσάνυχτα, το κορίτσι αποκοιμιέται και μεταφέρεται σε έναν παραμυθένιο κόσμο, όπου τα παιχνίδια ζωντανεύουν και δίνουν μάχη με τους τεράστιους ποντικούς που εισβάλλουν στο δωμάτιο.....

Το παραμύθι που έγραψε έγινε τελικά τόσο γνωστό, που ένας Ρώσος συνθέτης με το όνομα Τσαϊκόφσκι, πήρε το κείμενο του και το μετέτρεψαν σε μία από τις πιο γνωστές παραστάσεις μπαλέτου στον κόσμο.

*Τα Χριστουγεννιάτικα Διηγήματα
του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη*

Στα χριστουγεννιάτικα διηγήματα του Παπαδιαμάντη υπάρχουν οι ήχοι των Χριστουγέννων, οι καμπάνες της εκκλησιάς, η σιγαλιά της νύχτας, ο σπινθηρισμός της φλόγας στο τζάκι, το μυρμύρισμα του ανέμου, οι χαρούμενες παιδικές φωνές που τραγουδούν τα κάλαντα στις γειτονιές, τα θορυβώδη καπηλειά και παντοπωλεία, σφύζοντα από κόσμο και ζωή. Υπάρχουν οι μυρωδιές των Χριστουγέννων, από τους ζεστούς λοκμάδες και τις τηγανίτες, από τις μοσχοβολιστές ρακιές και τα ρώμια, από τους αχνιστούς κούρκους και από την αρμύρα του θαλασσινού αγέρα. Υπάρχουν τα χρώματα της φύσης, τα μπλε και γκρι της φουρτουνιασμένης θάλασσας, το ολόλευκο της χιόνος, τα μαβιά του ουρανού, το ημίφως των σκοτεινών καπηλειών, το κιτρινωπό φως των κηρίων της εκκλησιάς και οι πολύχρωμες πολύτιμες μανδήλες των κυριών.

Αυτό όμως που κυριαρχεί είναι το **Πνεύμα των Χριστουγέννων**, το οποίο αποτελεί και τον κεντρικό άξονα όλων των ιστοριών. Το πνεύμα των Χριστουγέννων στο οποίο, για τον Παπαδιαμάντη, συμπυκνώνονται όλες οι χριστιανικές αξίες και αρετές, είναι δεσπόζων. Η αλληλεγγύη, η ομόνοια, η αγάπη για τον πλησίον, η μεγαλοψυχία και η χαρά της προσφοράς συνιστούν στοιχεία πρωταρχικά και θεμελιώδη του Πνεύματος αυτού, που έρχεται τις ημέρες των γιορτών και φωλιάζει στις καρδιές των ανθρώπων εξαγνίζοντας τις. Και αυτή είναι η θετική όψη, η φωτεινή πλευρά των Χριστουγέννων του Παπαδιαμάντη. Είναι αυτή η πλευρά που συναντούμε στη «Ντελησυφέρω» όταν οι κάτοικοι του μικρού χωριού, παρά τις μικροδιαφορές τους, ανταμώνουν στο γιορτινό τραπέζι μετά τη Θεία λειτουργία και σε κλίμα κατάνυξης και αδελφοσύνης μοιράζονται το φαί και το πιοτί. Κι είναι αυτό το μοίρασμα στο κοινό και ταπεινό τραπέζι μετά τη λειτουργία - και όχι η λειτουργία καθαυτή- στο οποίο συμπυκνώνεται το νόημα και το πνεύμα των Χριστουγέννων του Παπαδιαμάντη.

Υπάρχει ωστόσο και η σκοτεινή πλευρά των Χριστουγέννων, που δεν θα μπορούσε άλλωστε ν' απουσιάζει από τον Παπαδιαμάντη. Είναι στις ιστορίες αυτές όπου το πνεύμα των Χριστουγέννων δεν κατορθώνει να διεισδύσει και να κυριεύσει τις ανθρώπινες ψυχές, είναι εκεί που πρωτανεύει η ιδιοτέλεια, εκεί όπου το ατομικό υψώνει ανάστημα φράζοντας το δρόμο στην αλληλεγγύη και την προσφορά, οδηγώντας εν τέλει το ανθρώπινο δράμα σε κορύφωση.

Αυτοί είναι μερικοί σύνδεσμοι, που, αν τους αντιγράψετε, θα μπορέσετε να ακούσετε κάποιες από τις Χριστουγεννιάτικες ιστορίες του Παπαδιαμάντη σε audiobook!!!

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΨΩΜΟ

https://www.youtube.com/watch?v=a0bmmS3cBF8&ab_channel=eBooks4Greeks

Η ΣΤΑΧΟΜΑΖΩΧΤΡΑ

https://www.youtube.com/watch?v=XEmGNpJdLyQ&t=1s&ab_channel=terracomputerata

ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ ΣΤΟ ΚΑΣΤΡΟ

https://www.youtube.com/watch?v=Lg2Eah-jleU&ab_channel=KaratzogiannisConstantine